

IV Ogólnopolski Konkurs Tischnerowski

Autor: Ewa Kowalska
07.09.2009.
Zmieniony 22.11.2010.

Uczniowie zakwalifikowani do finału IV Ogólnopolskiego Konkursu Filozoficzno – Oratorskiego „Na ścieżkach życia – Tischnerowskie drogowskazy”

Szanowni Państwo!

Informujemy, że Komisja Konkursowa dokonała oceny nadesłanych na Konkurs prac i wyłoniła 8 uczniów, którzy zaprezentują swe wypowiedzi 19 listopada 2010 r. w gmachu XXIII Liceum Ogólnokształcącego im. ks. prof. Józefa Tischnera w Łodzi podczas uroczystego finału konkursowych zmagani. Są to:

Olga Smok z Publicznego Gimnazjum nr 1 z Oddziałami Integracyjnymi im. ks. prof. Józefa Tischnera w Chrzanowie
Paweł Kak z Zespołu Szkół Salezjańskich im. św. Jana Bosko w Oświęcimiu
Edyta Jasiewicz z Gimnazjum nr 2 z Oddziałami Integracyjnymi im. ks. prof. Józefa Tischnera w Woli
Mateusz Wojtas z Zespołu Szkół nr 3 im. ks. prof. Józefa Tischnera w Wadowicach
Angelika Szewczyczak z II Liceum Ogólnokształcącego im. Gabriela Narutowicza w Łodzi
Magdalena Derdończyk z XXV Liceum Ogólnokształcącego im. S. Żeromskiego w Łodzi
Mateusz Piasecki z XXVI Liceum Ogólnokształcącego im. Krzysztofa Kamila Baczyńskiego w Łodzi
Natalia Bogdan Przedstawiciel Gospodarzy

Serdecznie gratulujemy finalistom! Przypominamy, że wszystkie zgłoszone prace zostaną opublikowane w opracowaniu pokonkursowym. Zapraszamy wszystkich biorących udział w Konkursie uczniów do uczestnictwa w spotkaniu z wciąż żywą myślą ks. prof. Józefa Tischnera 19.11.2010 r. i dopingowania finalistów.

Aktualizacja 20 IX 2010 r.

Konkurs zakończony - zobacz relację

{mospagebreak title=Regulamin}

Do pobrania: regulamin

Szanowni Państwo Dyrektorzy Łódzkich Szkół Ponadgimnazjalnych,
Dyrektorzy Szkół Noszących Imię ks. prof. Józefa Tischnera

Zapraszamy wszystkich uczniów oraz nauczycieli do wzięcia udziału w IV edycji Ogólnopolskiego Konkursu NA ŚCIEŻKACH ŻYCIA - TISCHNEROWSKIE DROGOWSKAZY

organizowanego przez XXIII Liceum Ogólnokształcące im. ks. prof. Józefa Tischnera w Łodzi.

{mospagebreak title=Myśli wyszukane}MYŚLI WYSZUKANE KS. PROF. JÓZEFA TISCHNERA
NA IV KONKURS FILOZOFICZNO-ORATORSKI

"NA SCIEŻKACH ŻYCIA - TISCHNEROWSKIE DROGOWSKAZY" 1. Pobożność jest niezwykle ważna, ale rozumu nie zastąpi.

2. Religia jest dla mądrych. A jak ktoś jest głupi i jak chce być głupi, nie powinien do tego używać religii, nie powinien religią swojej głupoty zasłaniać.
3. W języku religii mowa z kimś jest bardziej fundamentalna niż mowa o czyś.
4. Czyżby Bóg potrzebował człowieka, aby stać się naprawdę Bogiem? Czy nie ma bóstwa bez udziału w człowieczeństwie? Czy nie ma człowieczeństwa bez udziału w bóstwie? Czy taki jest sens zasady dialogicznej przeniesiony na stosunki człowieka z niebem? Czy tym sposobem Bóg nie popada w zależność od człowieka? Odpowiedź byłaby chyba możliwa pod jednym warunkiem: gdybyśmy wiedzieli, czym jest miłość. Jak to się dzieje, że dwie istoty, które mogą istnieć całkowicie samodzielnie, mimo to bez siebie obejść się nie mogą? Tego jednak nie wiemy. To, co najbliższe, okazuje się tym, co najdalsze.
5. Jeżeli ktoś jest niezdolny do tego, aby ufać ludziom, jeśli nie doświadczył nigdy zaufania, to nie zrozumie istoty chrześcijaństwa. Będzie szukał Boga w scenie, w przedmiotach – nie w ludziach.
6. Losem człowieka jest dać się pokonać nadziei. Ginie ten, kto przestaje jej ulegać.
7. Wiele w tym życiu musimy. Ale nie musimy czynić zła. A jeśli nawet jakaś siła, jakiś strach, zmusza nas do czynienia zła, to nie zmusi nas do tego, byśmy tego zła chcieli. Tym bardziej nie zmusi nas do tego, abyśmy trwali w tym chceniu. W każdej chwili możemy wznieść się ponad siebie i zacząć wszystko od nowa.
8. Kultura to jakby zwierciadło duszy. Gdy nie ma kultury, to nikt nie widzi duszy, a gdy duszy nikt nie widzi, to dusza marnieje. Człowiek traci pamięć tego, kim jest.
9. Wychowują jedynie ci, którzy mają nadzieję.
10. Praca wychowawcy jest przede wszystkim pracą nad nadzieją człowieka. Dlatego znajduje się tak blisko ojcostwa.
11. Tak jak prawda jest dla człowieka kluczem do świata, tak wolność jest kluczem, który wartości otwiera drogę w głąb człowieka.
12. Być zniewolonym znaczy zawsze: być samotnym. Wyzwolenie człowieka zaczyna się od wewnątrz. Nie mogłoby się jednak zacząć, gdyby człowiek nie spotkał obok siebie wolności innego i gdyby się nią nie zachłysnął.
13. W dzisiejszym świecie nie wolność jest problemem. Wolność już jest. Pozostało pytanie: co zrobić z wolnością?
14. Miłość sama w sobie jest "nie do pojęcia", ale dzięki miłości możemy "pojąć wszystko".
15. Ten, kto kocha, chciałby "przyswoić sobie" i "mieć" tego, kogo kocha. Ale takie "przyswojenie" i "posiadanie" oznacza unicestwienie samodzielności innego. Miłość jest sprzecznością między pragnieniem posiadania i nieposiadania – miłość to pozostające w wiecznym sporze "mieć" i zarazem "nie mieć". Jak można "mieć", by "nie mieć", i jak można "nie mieć", by "mieć"?
16. Człowiek bardziej ma nadzieję, że jutro pokocha naprawdę, niż pewność, że naprawdę i doskonale kocha dziś. I właśnie ta nadzieja na prawdziwą miłość jest jego miłością.
17. Odkryć naród znaczyło dla mnie: odkryć nie tylko jego poezję i sztukę, ale i jego pracę.
18. Potrafimy walczyć o wolność, ale trudno się nam jej dorabiać.
19. Gdy człowiek nie wie, co zrobić, sumienie mówi mu tylko jedno: "szukaj".
20. Dobro nie istnieje inaczej, jak tylko konkretna dobroć i wolność konkretnego człowieka.